

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ**

Αριθμός Γνωμοδότησης 260/2017

**ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
(Γ' ΤΜΗΜΑ)**

Συνεδρίαση 21^{ης} Νοεμβρίου 2017

Σύνθεση:

Πρόεδρος: Βασιλική Δούσκα, Αντιπρόεδρος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους

Μέλη: Σπυρίδων Παπαγιαννόπουλος, Παναγιώτης Παναγιωτουνάκος, Ευγενία Βελώνη, Νίκη Μαριόλη, Κωνσταντίνος Κατσούλας, Αθηνά Αλεφάντη, Βασιλική Παπαθεοδώρου, Νομικοί Σύμβουλοι του Κράτους.

Εισηγήτρια: Μαρία Δεληγιάννη, Πάρεδρος Ν.Σ.Κ. (γνώμη χωρίς ψήφο)

Αριθμός Ερωτήματος: Το υπ' αριθμ. πρωτ. οικ. 87198/27-12-2016 έγγραφο του Τμήματος Διαχείρισης Προσωπικού Ιδιωτικού Δικαίου, της Διεύθυνσης Διαχείρισης Ανθρώπινου Δυναμικού, της Γενικής Διεύθυνσης Διοικητικής Υποστήριξης, του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών

Ερωτάται: α) Υπάλληλος της τέως Τ.Ε.Ο. Α.Ε. της οποίας λύθηκε η σύμβαση εργασίας με την προαναφερθείσα εταιρεία, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 6 και της παράγ. 1^α του άρθρου 19 του ν.4250/2014 και εν συνεχεία επανήλθε βάσει του άρθρου 14 του ν. 4325/2015 σε προσωποπαγή θέση, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου του κλάδου ΠΕ Διοικητικού-Οικονομικού του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, δύναται να συνεχίσει τη παροχή υπηρεσιών στο Υπουργείο, καίτοι αυτή δεν προέβη σε αναστολή της σύνταξής της τόσο κατά το στάδιο της επαναφοράς της βάσει του ν. 4325/2015 όσο και μεταγενέστερα όταν εκδόθηκε η οριστική σύνταξη (23-6-2015 με αναδρομική ισχύ από 18-12-2014) δεδομένου ότι έχουν εκδοθεί αποφάσεις συνταξιοδότησής της πριν την ανάληψη υπηρεσίας της στο φορέα (13-07-2015).

β) Σε καταφατική δε περίπτωση, αν δύναται, να λαμβάνει σύνταξη και αποδοχές συγχρόνως μειωμένες κατά 70% και 30% αντίστοιχα.

Επί του ως άνω ερωτήματος, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Γ'), γνωμοδότησε, ως εξής:

Ιστορικό

Από το ιστορικό που περιλαμβάνεται στο έγγραφο του ερωτήματος και τα στοιχεία του φακέλου, όπως συμπληρώθηκαν, προκύπτουν τα ακόλουθα:

1. Υπάλληλος της τέως Τ.Ε.Ο. Α.Ε. υπηρέτησε στην ως άνω εταιρεία του Δημοσίου, με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου μέχρι και 25-3-2014, οπότε και λύθηκε η σύμβαση εργασίας της με την προαναφερθείσα εταιρεία κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 6 και της παρ.1α του άρθρου 19 του ν. 4250/2014, με την έκδοση της υπ' αριθμ. πρωτ. 23/13-6-2014 διαπιστωτικής πράξης λύσης σύμβασης εργασίας του εκκαθαριστή της Τ.Ε.Ο. Α.Ε. (-ΑΔΑ:66171-ΘΕΩ, Β'1426/ 10-7-2015). Η ως άνω υπάλληλος υπήχθη στην κατηγορία εργαζομένων του εδαφ. β' της παράγ. 3 του άρθρου 6 του ν. 4250/2014 για τους οποίους ο νόμος προέβλεπε την λύση της εργασιακής σχέσης με καταβολή της προβλεπόμενης από τις γενικές διατάξεις αποζημίωσης. Πράγματι δε με τη λύση της σύμβασης έλαβε ως αποζημίωση λόγω απόλυσης το ποσό των 14.580,00 ευρώ.

2. Πριν την έναρξη ισχύος του ν. 4325/2015 (Α'47 11-5-2015) και συγκεκριμένα την 18-12-2014 η ως άνω υπάλληλος υπέβαλε τις υπ' αριθμ. 191300 και 191309/18-12-2014 αιτήσεις για τη συνταξιοδότησή της από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Με τις υπ' αριθμ. 15345/23-6-2015 και 15350/23-6-2015 Αποφάσεις του Διευθυντή του Περιφερειακού Υποκαταστήματος Συντάξεων του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ, της απονεμήθηκε σύνταξη, κύρια και επικουρική, με αναδρομική ισχύ από 18-12-2014. Η ενδιαφερόμενη έλαβε γνώση των ως άνω αποφάσεων συνταξιοδότησης την 4-8-2015.

3. Καθ' όν χρόνο οι αιτήσεις συνταξιοδότησης ήταν εκκρεμείς, η εν λόγω υπάλληλος με την από 19-5-2015 αίτησή της ζήτησε την επαναφορά της στην υπηρεσία βάσει των διατάξεων του άρθρου 14 του ν. 4325/2015. Με την αίτησή της αυτή δεν γνωστοποίησε στην διοίκηση ότι εκκρεμούσε αίτησή της για συνταξιοδότηση, σε αντίθεση προς άλλους πρώην εργαζομένους της Τ.Ε.Ο. Α.Ε. που γνωστοποίησαν την αίτηση συνταξιοδότησης και δεν επανήλθαν στην ενεργό υπηρεσία. Η Διεύθυνση Διαχείρισης Ανθρωπίνου Δυναμικού με την υπ' αριθμ.

30937/30-6-2015 Απόφαση «Επιαναφοράς υπαλλήλου» του τέως Αναπληρωτή Υπουργού Οικονομίας, Υποδομών, Ναυτιλίας και Τουρισμού (ΑΔΑ:7362465ΦΘΘ-3Ψ0) επανέφερε την υπάλληλο σε συνιστώμενη προσωποπαγή θέση κατηγορίας ΠΕ, ειδικότητας Διοικητικού-Οικονομικού, στη Γενική Γραμματεία Υποδομών του ίδιου Υπουργείου με το βαθμό και το κλιμάκιο που κατείχε κατά το χρόνο λύσης της σύμβασης εργασίας της. Την 13-7-2015 η υπάλληλος εμφανίστηκε και ανέλαβε υπηρεσία στη Δ/ση Διαχείρισης Ανθρώπινου Δυναμικού.

4. Μετά την επιαναφορά της η ως άνω υπηρεσία διαπίστωσε, κατόπιν γνωστοποίησης από την ενδιαφερόμενη υπάλληλο, τη συνταξιοδότησή της από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Κατά τον ίδιο χρόνο, κατά δήλωσή της γνωστοποίησε στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ την επάνοδό της στην εργασία, χωρίς να αιτηθεί την αναστολή της συντάξεως. Ο ασφαλιστικός φορέας μετά την γνωστοποίηση αυτεπαγγέλτως με τις υπ' αριθμ. 001/2015/936/9-9-2015 και 001/2015/937/9-9-2015 νεώτερες Αποφάσεις του Διευθυντή του Περιφερειακού Υποκαταστήματος Αθηνών περί αναλήψεως υπηρεσίας συνταξιούχου υπαλλήλου, περιόρισε αναδρομικά από 13-07-2015, ημερομηνία έναρξης της εργασίας της, κατά 70% το μηνιαίο ποσό της σύνταξης της. (Σχετ. το με αρ. 13075/22-06-2016 έγγραφο της Υποδιεύθυνσης Πληρωμών Συντάξεων του ΙΚΑ).

5. Όπως προκύπτει από το υπ' αριθμ. πρωτ. ΔΟΔ/24446/4717/φ.Υπηρ /13-4-2017 έγγραφο του Τμήματος Εκκαθάρισης Αποδοχών του Υπουργείου η υπάλληλος δεν μισθοδοτήθηκε αρχικώς, διότι δεν είχε υπάρξει κατάταξη της υπαλλήλου σε μισθολογικό κλιμάκιο ούτε αποσταλεί από την Διεύθυνση ανθρώπινου δυναμικού έγγραφο ανάληψης υπηρεσίας. Σύμφωνα με νεότερο όμως έγγραφο συμπληρωματικών στοιχείων (υπ' αριθμ. πρωτ. Οικ.51884/17-7-2017) του Τμήματος Διαχείρισης Προσωπικού Ιδιωτικού Δικαίου, της Διεύθυνσης Διαχείρισης Ανθρώπινου Δυναμικού του Υπουργείου, με την υπ αριθ. πρωτ. Οικ 4106/7-6-2017 απόφαση τοποθέτησης του Υπουργού Υποδομών και Μεταφορών η υπάλληλος κατετάγη μισθολογικά και βαθμολογικά κατ αναλογία των επιαναφερθέντων υπαλλήλων της Τ.Ε.Ο. Α.Ε.

6. Τέλος η ενδιαφερόμενη υπάλληλος υπέβαλλε προς το Γραφείο μας με υπόμνημά της δύο έγγραφα του Ενιαίου Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (εφεξής ΕΦΚΑ) - τα υπ' αριθμ. πρωτ. 11895/12-4-2017 του Α' Τμήματος Πληρωμών Συντάξεων της Υποδ/σης Πληρωμών Συντάξεων και υπ' αριθμ. πρωτ. 25566/7-3-

2017 του Α' Τμήματος Απονομών Συντάξεων - με τα οποία οι αρμόδιες υπηρεσίες αποφαίνονται, μετά από σχετικό ερώτημα της ασφαλισμένης, ότι οι αποφάσεις απονομής της σύνταξης είναι ορθές, καθόσον κατά την ημερομηνία της αίτησης για συνταξιοδότηση (18-12-2014) όσο και την ημερομηνία έκδοσης των αποφάσεων (23-6-2015), η συνταξιούχος δεν είχε αναλάβει εργασία (λύση υπαλληλικής σχέσης από την Τ.Ε.Ο. Α.Ε. 26-3-2014). Επίσης ορθές χαρακτηρίζονται και οι αποφάσεις που περιέκοψαν το 70% της σύνταξής της κατ εφαρμογή των διατάξεων της παράγ. 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/98.

Νομοθετικό πλαίσιο

7. Στα άρθρα 6 και 19 του ν. 4250/2014 «Διοικητικές Απλουστεύσεις/ Καταργήσεις Ν.Π./Αξιολόγηση, διαθεσιμότητα κλπ δημοσίων υπαλλήλων κλπ» (Α'74/26-3-2014) ορίζονται μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

« Άρθρο 6

Κατάργηση της Ανώνυμης Εταιρίας Εκμετάλλευσης και Διαχείρισης Ελληνικών Αυτοκινητοδρόμων Τ.Ε.Ο. Α.Ε. και μεταφορά των αρμοδιοτήτων της.

1. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος η ανώνυμη εταιρία με την επωνυμία «Ανώνυμη Εταιρία Εκμετάλλευσης και Διαχείρισης Ελληνικών Αυτοκινητοδρόμων» και το διακριτικό τίτλο Τ.Ε.Ο. Α.Ε. (εφεξής η Εταιρία), η οποία ιδρύθηκε με το ν. 2938/2001 καταργείται.

2.....

3. Από την κατάργηση της Εταιρίας:

α. Το σύνολο του προσωπικού, ανεξαρτήτως εργασιακής σχέσης, που υπηρετεί στους σταθμούς διοδίων των Μαλγάρων και του Ακτίου μεταφέρεται

β. Με την επιφύλαξη της προηγούμενης περίπτωσης της παρούσας παραγράφου, ως προς το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου που υπηρετεί στην εταιρία, εφαρμόζονται οι προβλεπόμενες, κατωτέρω στο άρθρο 19 παρ. 1 περίπτωση α, διατάξεις.

γ. Με την επιφύλαξη της περίπτωσης α της παρούσας παραγράφου, το προσωπικό του άρθρου 12 παρ. 1 του ν. 2938/2001 που υπηρετεί στην εταιρεία τίθεται σε διαθεσιμότητα,»

«Άρθρο 19

Γενικές Διατάξεις περί καταργήσεων - συγχωνεύσεων νομικών προσώπων και υπηρεσιών του παρόντος νόμου

1. Με την επιφύλαξη ειδικότερων ρυθμίσεων του παρόντος, από την έναρξη της ισχύος του νόμου αυτού:

α. Στα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που με τις διατάξεις του παρόντος νόμου καταργούνται οι συμβάσεις εργασίας των υπαλλήλων με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου λύονται αυτοδικαίως συγχρόνως με την κατάργηση του νομικού προσώπου, χωρίς προς τούτο να απαιτείται δήλωση, καταγγελία, ανακοίνωση ή άλλη διατύπωση. Οι υπάλληλοι αυτοί δικαιούνται τη νόμιμη κατά περίπτωση, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, αποζημίωση η οποία προβλέπεται για την περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης. Εξαιρούνται της παραπάνω διάταξης της περίπτωσης α οι υπάλληλοι με οποιαδήποτε σχέση εργασίας, οι οποίοι βρίσκονται σε κατάσταση εγκυμοσύνης ή λοχείας, ήτοι δεκαοκτώ μήνες μετά τον τοκετό. Οι υπάλληλοι αυτοί μετατάσσονται ή μεταφέρονται αυτοδικαίως στον φορέα όπου μεταφέρονται οι αρμοδιότητες των καταργούμενων φορέων. ...»

8. Στα άρθρα 14 και 17 του ν. 4325/2015 « Εκδημοκρατισμός της Διοίκησης- Καταπολέμηση Γραφειοκρατίας - Αποκατάσταση αδικιών κλπ» (Α' 47) ορίζονται μεταξύ άλλων τα ακόλουθα:

«Άρθρο 14

Πεδίο εφαρμογής και διαδικασίες

1. Στις διατάξεις του παρόντος Κεφαλαίου εμπίπτουν μόνιμοι και με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου υπάλληλοι:

α) των οποίων έχει λυθεί η υπαλληλική σχέση κατόπιν λήξης της διαθεσιμότητας ή οι οποίοι μετά την έκδοση οριστικών πινάκων κατάταξης και διάθεσης δεν ανέλαβαν υπηρεσία ή παραιτήθηκαν μετά την ανάληψη αυτής και μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου,

β) οι οποίοι τελούν σε καθεστώς διαθεσιμότητας βάσει του Ν.4172/2013 (Α' 167) και του Ν.4250/2014 (Α' 74), ακόμη και εάν έχει παρέλθει ο χρόνος της διαθεσιμότητας χωρίς να έχει λυθεί η υπαλληλική τους σχέση,

γ) οι οποίοι τελούν σε διαθεσιμότητα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 67 παρ. 4 του Ν.4316/2014 (Α' 270),

δ) οι οποίοι, αφού τέθηκαν σε διαθεσιμότητα κατόπιν κατάργησης της θέσης τους, υπηρετούν βάσει δικαστικής απόφασης,

ε) οι οποίοι ανήκαν οργανικά σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, τα οποία καταργήθηκαν με τις διατάξεις του Ν.4250/2014 (Α' 74) και

στ) οι οποίοι τέθηκαν σε εργασιακή εφεδρεία δυνάμει των διατάξεων των παραγράφων 5, 6 και 7 του άρθρου 34 του Ν.4024/2011 (Α' 226).

2. Στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος κεφαλαίου δεν εμπíπτουν υπάλληλοι των οποίων η υπαλληλική σχέση λύθηκε κατόπιν υποβολής αίτησης παραίτησης και υποβολής αίτησης για συνταξιοδότηση εφόσον έχουν λάβει οριστική σύνταξη.

3. Το προσωπικό του Κεφαλαίου αυτού έχει τη δυνατότητα συμμετοχής στις διαδικασίες κινητικότητας του άρθρου 15 του παρόντος, παράλληλα με το δικαίωμα επαναφοράς στις θέσεις που κατείχε ή σε συνιστώμενες προσωποπαγείς θέσεις, κατά τις διατάξεις των άρθρων 17 έως 19 αυτού.»

« Άρθρο 17

Επαναφορά προσωπικού

1..., 2..., 5...

6. Υπάλληλοι, οι οποίοι δεν περιλαμβάνονται στους οριστικούς πίνακες διάθεσης της ως άνω πρόσκλησης ή δεν υπέβαλαν αίτηση σε αυτή και εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου 14 του παρόντος Κεφαλαίου, εφόσον υπάγονταν οργανικά σε φορείς που καταργήθηκαν, επανέρχονται στα Υπουργεία που επόπτευαν τους καταργηθέντες φορείς, σε συνιστώμενες προσωποπαγείς θέσεις, με τον ίδιο βαθμό που κατείχαν και στο ίδιο μισθολογικό κλιμάκιο που υπάγονταν κατά τη θέση τους σε διαθεσιμότητα ή την κατάργηση της σύμβασης εργασίας τους βάσει του Ν.4250/2014 (Α' 74).

7. Για την επαναφορά του προσωπικού των παραγράφων 3, 4, 5 και 6 του παρόντος άρθρου εκδίδεται πράξη του οικείου Υπουργού. Με την πράξη αυτή ο οικείος Υπουργός ρυθμίζει τους όρους και το χρόνο απασχόλησης των υπαλλήλων του άρθρου αυτού και των υπαλλήλων των εξαιρέσεων του άρθρου 90 παρ. 2 περίπτωση Δ' του Ν.4172/2013 της αρμοδιότητάς του.»

9. Στο άρθρο 8 παράγ. 14 του ν. 2592/1998 (Α' 57), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο πρώτο παράγραφος Β' περ. 1β ν. 4093/2012, (Α' 222/12.11.2012) ορίζονται τα ακόλουθα:

«...14. Οι συντάξεις των συνταξιούχων του Δημοσίου, γενικά, συμπεριλαμβανομένων όσων λαμβάνουν βουλευτική σύνταξη ή χορηγία, οι οποίοι

υπηρετούν ή προσλαμβάνονται σε θέσεις του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός ορίζεται στην παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 (Α`

65) και λαμβάνουν σύνταξη ή χορηγία, κατά περίπτωση και αποδοχές συγχρόνως, καταβάλλονται μειωμένες κατά 70% με εξαίρεση τις συντάξεις που καταβάλλονται με βάση τις διατάξεις των νόμων 1897/1990 (Α` 120) και 1977/1991 (Α` 185), τις εξ ιδίου δικαιώματος πολεμικές συντάξεις που καταβάλλονται με βάση τις διατάξεις του Κώδικα Πολεμικών Συντάξεων, καθώς και τις εξ ιδίου δικαιώματος συντάξεις παθόντων στην υπηρεσία και εξαιτίας αυτής....»

10. Με το άρθρο 4 παράγ. 2α του ν. 4151/2013 (Α` 103 29.4.2013) ορίζεται ότι:

«2.α. Από 1.1.2013 οι διατάξεις της παρ. 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 (Α` 57), όπως ισχύουν, έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τις συντάξεις των συνταξιούχων του δημόσιου τομέα, όπως αυτός έχει οριοθετηθεί με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 (Α` 65) που χορηγούνται από τους ασφαλιστικούς οργανισμούς αρμοδιότητας του Υπουργείου Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας.»

11. Στο άρθρο 63 του ν. 2676/1999 « Οργανωτική και λειτουργική αναδιάρθρωση των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και άλλες διατάξεις.» (Α`1) όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 16 ν. 3863/2010, ορίζονται μεταξύ άλλων τα εξής:

«1. Οι συνταξιούχοι λόγω γήρατος φορέων κύριας ασφάλισης που αναλαμβάνουν εργασία, υπόκεινται στους εξής περιορισμούς: α) Για όσους δεν έχουν συμπληρώσει το 55ο έτος της ηλικίας τους αναστέλλεται η καταβολή της σύνταξης ή των συντάξεων, κύριων και επικουρικών, β) Μετά τη συμπλήρωση του 55^{ου} έτους, το ποσό της ακαθάριστης κύριας σύνταξης ή του αθροίσματος των ακαθάριστων κύριων συντάξεων, που υπερβαίνει τα τριάντα ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτά διαμορφώνονται κάθε φορά και ισχύουν την 31η Δεκεμβρίου του προηγούμενου έτους, καταβάλλεται μειωμένο κατά εβδομήντα τοις εκατό (70%). Για κάθε τέκνο που είναι ανήλικο ή σπουδάζει σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές και έως τη συμπλήρωση του 24ου έτους ή είναι ανίκανο για κάθε βιοποριστική εργασία, ο αριθμός των ανωτέρω ημερομισθίων προσαυξάνεται κατά έξι ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτά διαμορφώνονται κάθε φορά. Σε περίπτωση συρροής συντάξεων, η μείωση γίνεται στο ποσό της μεγαλύτερης κύριας σύνταξης και εφόσον αυτό δεν επαρκεί, το

υπόλοιπο ποσό περικόπτεται από την αμέσως επόμενη ή επόμενες σε ύψος κύριες συντάξεις.»

12. Στο άρθρο 16 παράγ. 2 και 3 του ν. 3863/2010 (Α' 115/15.7.2010) ορίζεται ότι:

« 2. Οι ανωτέρω ρυθμίσεις ισχύουν για όσους συνταξιούχους αναλάβουν εργασία ή αυτοαπασχολούνται ή διοριστούν σε θέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 3833/2010 (ΦΕΚ 40 Α'), από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και εφεξής. Όσοι συνταξιούχοι έχουν ήδη αναλάβει εργασία ή αυτοαπασχολούνται ή έχουν διοριστεί σε θέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 2 του ν. 3833/2010 (ΦΕΚ 40 Α'), και έως την ισχύ του παρόντος νόμου δεν καταλαμβάνονταν από τις διατάξεις του άρθρου 63 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α'), όπως ίσχυαν έως την αντικατάσταση του με το παρόν άρθρο, οι ανωτέρω διατάξεις εφαρμόζονται από 1.1.2013. Οι διατάξεις του άρθρου 63 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α'), όπως αυτό ίσχυε έως την αντικατάσταση του με το παρόν, εξακολουθούν να ισχύουν έως 31.12.2012 για όσους συνταξιούχους είχαν ήδη υπαχθεί σε αυτές έως την έναρξη ισχύος του παρόντος. Από 1.1.2013 εφαρμόζονται και στην περίπτωση αυτή οι διατάξεις του παρόντος άρθρου, καταργούμενης κάθε αντίθετης διάταξης. »

13. Στο άρθρο 10 παράγ. 1 και 2 του ν. 3865/2010 (Α' 120/21.07.2010) ορίζεται ότι:

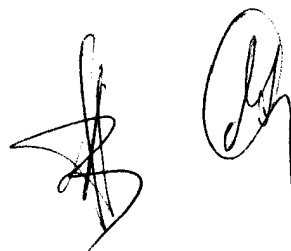
«1. Οι διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 63 του ν. 2676/1999, όπως ισχύουν, έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τους συνταξιούχους του Δημοσίου που εργάζονται εκτός του ευρύτερου δημόσιου τομέα όπως αυτός έχει οριοθετηθεί με τις διατάξεις της παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 1256/1982 (ΦΕΚ 65 Α') ή αυτοαπασχολούνται. Ομοίως, έχουν ανάλογη εφαρμογή και για τους συνταξιούχους στρατιωτικούς, για τους οποίους όμως το αναφερόμενο όριο ηλικίας μειώνεται κατά δύο (2) έτη.

Οι διατάξεις της παρ. 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998, καθώς και των παραγράφων 1 έως 7 του άρθρου 58 του π.δ. 169/2007, εξακολουθούν να ισχύουν.»

14. Στο άρθρο 20 του ν. 4387/2016 « Ενιαίο Σύστημα Κοινωνικής Ασφάλειας-Μεταρρύθμιση ασφαλιστικού συνταξιοδοτικού. Σύσταση ΕΦΚΑ.» (Α'85/12-5-2016) σχετικώς με την απασχόληση των συνταξιούχων ορίζονται τα εξής:

«Άρθρο 20

Απασχόληση συνταξιούχων

1. Στους εξ ιδίου δικαιώματος συνταξιούχους του Δημοσίου, καθώς και όλων των φορέων, ταμείων, κλάδων ή λογαριασμών που εντάσσονται στον Ε.Φ.Κ.Α., οι οποίοι αναλαμβάνουν εργασία ή αποκτούν ιδιότητα ή δραστηριότητα υποχρεωτικώς υπακτέα στην ασφάλιση του Ε.Φ.Κ.Α., οι ακαθάριστες συντάξεις κύριες και επικουρικές καταβάλλονται μειωμένες σε ποσοστό 60% για όσο χρόνο απασχολούνται ή διατηρούν την ιδιότητα ή την δραστηριότητα. Για το διάστημα αυτό καταβάλλονται οι ασφαλιστικές εισφορές για τον απασχολούμενο συνταξιούχο, κατά τα ειδικότερα προβλεπόμενα στις οικείες διατάξεις του παρόντος νόμου.

2. Ειδικά, στην περίπτωση που οι συνταξιούχοι της παραγράφου 1 αναλαμβάνουν εργασία ή αποκτούν δραστηριότητα σε φορείς της γενικής Κυβέρνησης, η καταβολή της σύνταξης ή των συντάξεών τους, κύριων και επικουρικών αναστέλλεται για όσο χρόνο διαρκεί η παροχή της εργασίας τους ή των υπηρεσιών τους ή η δραστηριότητά τους.

Για την προσαύξηση της επικουρικής σύνταξης και του ανταποδοτικού μέρους της κύριας σύνταξης των ανωτέρω συνταξιούχων εφαρμόζονται αναλογικά οι διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 30.

3. Τα ανωτέρω έχουν εφαρμογή και στα πρόσωπα της παρ. 2 του άρθρου 2 του Ν. 3833/2010. «με εξαίρεση αυτά που έχουν οριστεί ως μη αμειβόμενα, σύμφωνα με την παρ. 10 του άρθρου 3 του ν. 3429/2005 (Α' 314).

(Η παρ.3 συμπληρώθηκε ως άνω με το άρθρο 74 παρ.8 ν .4445/2016, (Α' 236/19.12.2016).

4. Ο συνταξιούχος που αναλαμβάνει εργασία ή αυτοαπασχολείται μπορεί να αξιοποιήσει το χρόνο της ασφάλισής του κατά το χρονικό διάστημα της κατά τα ανωτέρω απασχόλησής του ή της περικοπής ή αναστολής καταβολής της σύνταξης του για την προσαύξηση της επικουρικής και του ανταποδοτικού μέρους της κύριας σύνταξης κατά 60% του ποσού που υπολογίζεται με αναλογική εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου 30.

5. Οι συνταξιούχοι της παραγράφου 1 του παρόντος υποχρεούνται πριν αναλάβουν εργασία ή αυτοαπασχοληθούν να δηλώσουν τούτο στον φορέα κύριας ασφάλισης του Ε.Φ.Κ.Α., καθώς και στο ΕΤΕΑ ή στον φορέα επικουρικής ασφάλισης από τον οποίο συνταξιοδοτούνται. Παράλειψη της δήλωσης συνεπάγεται καταλογισμό σε βάρος του συνταξιούχου του ποσού που έπρεπε να του παρακρατηθεί, συμφώνως με το παρόν άρθρο, κατά το χρονικό διάστημα της εργασίας του ή της αυτοαπασχόλησής του, που

επιβαρύνεται με ετήσιο επιτόκιο 4,56%, ο δε Ε.Φ.Κ.Α. δικαιούται να συμψηφίζει το ποσό με μελλοντικές συντάξεις και μέχρι του ύψους του 1/4 της συντάξεως.

6. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου έχουν εφαρμογή για όσους θα αναλάβουν εργασία ή θα αυτοαπασχοληθούν, γενικά, από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου και εντεύθεν, καθώς και για τα πρόσωπα της παραγράφου 3 του άρθρου 4.

Ειδικά, για τα πρόσωπα που ανέλαβαν εργασία ή αυτοαπασχόληση πριν τη δημοσίευση του παρόντος νόμου διατηρούνται σε ισχύ και εξακολουθούν να ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 36 του Ν. 2676/1999, όπως αντικαταστάθηκε με το Ν. 3863/2010, και ισχύει μέχρι την ημερομηνία έναρξης του παρόντος.

7. Οι ισχύουσες κατά την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας του Δημοσίου, που αφορούν την απασχόληση των συνταξιούχων, γενικά, δεν έχουν εφαρμογή για τα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου.»

Ερμηνεία και εφαρμογή των διατάξεων

Από τις προπαρατεθείσες διατάξεις συνάγονται τα ακόλουθα:

15. Με τις διατάξεις του άρθρου 6 του ν. 4250/2014 καταργήθηκε μαζί με άλλους φορείς του Δημοσίου η Ανώνυμη Εταιρία Εκμετάλλευσης και Διαχείρισης Ελληνικών Αυτοκινητοδρόμων (Τ.Ε.Ο. Α.Ε.) στο πλαίσιο εκπλήρωσης των γνωστών διεθνών δεσμεύσεων της χώρας για την αναδιοργάνωση της δημόσιας διοίκησης και εξυπηρέτησης των δημοσιονομικών αναγκών της.

16. Για το προσωπικό που υπηρετούσε, κατά το χρόνο κατάργησης αυτής, στην ως άνω εταιρία του Δημοσίου, το άρθρο 6 παράγ. 1 του ως άνω νόμου προέβλεπε είτε τη μετάταξη είτε τη θέση σε διαθεσιμότητα είτε τη λήξη της σχέσης εργασίας και την καταβολή αποζημίωσης. Ειδικώς για το προσωπικό με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, στο οποίο υπήχθη και η εργαζόμενη που αφορά το ερώτημα, το άρθρο 6 παράγ. 1 εδ. γ' δια της παραπομπής στο άρθρο 19 παράγ. α προέβλεπε ότι οι συμβάσεις εργασίας των υπαλλήλων της κατηγορίας αυτής λύονται αυτοδικαίως συγχρόνως με την κατάργηση του νομικού προσώπου, χωρίς προς τούτο να απαιτείται δήλωση, καταγγελία, ανακοίνωση ή άλλη διατύπωση. Οι υπάλληλοι αυτοί δικαιούνται τη νόμιμη κατά περίπτωση, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, αποζημίωση η οποία προβλέπεται για την περίπτωση καταγγελίας της σύμβασης.

17. Συνεπώς οι συμβάσεις εργασίας της ως άνω κατηγορίας προσωπικού λύθηκαν οριστικά ανεξάρτητα από τη βούληση των εργαζομένων και χωρίς να απαιτείται οποιαδήποτε ενέργεια από αυτούς από την θέση σε ισχύ του ν. 4250/2014 την 26-3-2014 οπότε καταργήθηκε και η Ανώνυμη Εταιρία Εκμετάλλευσης και Διαχείρισης Ελληνικών Αυτοκινητοδρόμων (Τ.Ε.Ο. Α.Ε.) Η δε εκδοθείσα από τον εκκαθαριστή της Τ.Ε.Ο. Α. Ε. απόφαση λύσης της εργασιακής σχέσης θα πρέπει να θεωρηθεί ότι έχει διαπιστωτικό χαρακτήρα.

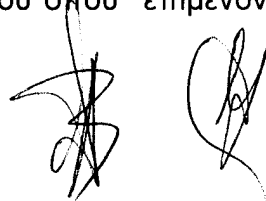
18. Περαιτέρω με τις διατάξεις του κεφαλαίου 4 του ν. 4325/2015 που φέρει τον τίτλο «Αποκατάσταση αδικιών, Επαναφορά Προσωπικού – Κινητικότητα» δόθηκε η δυνατότητα επαναφοράς στην εργασία τους σε διάφορες κατηγορίες εργαζομένων στον δημόσιο τομέα που είχαν απολέσει την εργασία τους κατ εφαρμογή των διατάξεων των νόμων 4172/2013, 4250/2014 και 4024/2011 στα πλαίσια των προσπαθειών της ελληνικής πολιτείας για την εξυγίανση και τον εκσυγχρονισμό της δημόσιας διοίκησης. Ειδικότερα με το άρθρο 14 παράγ. 1 εδ ε' του ν. 4325/2015 παρέχεται δυνατότητα επαναφοράς σε κενές ή προσωποπαγείς θέσεις, εκτός των άλλων, σε εκείνους από τους υπαλλήλους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου οι οποίοι ανήκαν οργανικά σε νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, τα οποία καταργήθηκαν με τις διατάξεις του ν. 4250/2014 (Α' 74), όπως εν προκειμένω η (Τ.Ε.Ο. Α.Ε.). Με την παράγ. 2 του ως άνω άρθρου εξαιρέθηκαν από το πεδίο εφαρμογής του άνω Κεφαλαίου 4 του ν. 4325/2015 που καθορίζει μεταξύ άλλων τους υπαλλήλους που έχουν δικαίωμα επαναφοράς, οι υπάλληλοι των οποίων η υπαλληλική σχέση λύθηκε κατόπιν υποβολής αίτησης παραίτησης και υποβολής αίτησης συνταξιοδότησης, εφόσον, μάλιστα, έχουν λάβει οριστική σύνταξη.

Εις ότι αφορά τις κατηγορίες εργαζομένων που εξαιρούνται από το δικαίωμα επαναφοράς, καθ' ερμηνεία της παράγ. 2 του άρθρου 14 του ν. 4325/2015, υποστηρίχθηκαν δύο απόψεις:

19. Κατά τη γνώμη της πλειοψηφίας, που απαρτίστηκε από την Πρόεδρο του Τμήματος, Βασιλική Δούσκα, Αντιπρόεδρο ΝΣΚ και τους Παναγιώτη Παναγιωτουνάκο, Ευγενία Βελώνη, Νίκη Μαριόλη, Κωνσταντίνο Κατσούλα, Νομικούς Συμβούλους του Κράτους, ψήφοι πέντε (5), δια των διατάξεων του Κεφαλαίου 4 του ν. 4325/2015 υπήρξε σαφής νομοθετική βούληση για μια, κατ' ουσίαν, «επαναφορά των πραγμάτων», ήτοι των εργασιακών σχέσεων που είχαν λυθεί κατ' εφαρμογήν του

άνω καθεστώτος, στην πρότερη κατάσταση. Στο πλαίσιο αυτό ενόψει της ρητής και σαφούς διατύπωσης της διάταξης του άρθρου 14 παράγ. 2 για τον αποκλεισμό επαναφοράς στην υπηρεσία των υπαλλήλων αυτών απαιτείται να έχουν συντρέξει, κατά το χρόνο έναρξης ισχύος του νόμου αυτού, σωρευτικά και κατά χρονική ακολουθία οι εξής τρεις (3) προϋποθέσεις: α) η λύση της υπαλληλικής σχέσης να έχει προκύψει κατόπιν παραιτήσεως του υπαλλήλου β) ακολούθως, να έχει υποβληθεί αίτηση για συνταξιοδότηση και εν τέλει γ) ο υπάλληλος να έχει λάβει οριστική σύνταξη. Σε κάθε άλλη περίπτωση, ο πρώην υπάλληλος που επιθυμεί να επανέλθει υπάγεται στον κανόνα της επαναφοράς του στην υπηρεσία και στην προηγούμενη θέση που κατείχε ή σε συνιστώμενη νέα προσωποπαγή, σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στις διατάξεις των άρθρων 15 επ. του ν. 4325/2015. Η ως άνω ερμηνεία προκύπτει από τον τίτλο του Κεφαλαίου 4 του ν. 4325/2015 «περί αποκατάστασης αδικιών», τη γραμματική διατύπωση των διατάξεων του άρθρου 14 του ως άνω νόμου, στην οποία δεν εμπεριέχεται ένδειξη διαζευκτικής εφαρμογής των οριζόμενων σ' αυτή προϋποθέσεων για την εξαίρεση από το πεδίο εφαρμογής του άνω Κεφαλαίου, αλλά και από τις θέσεις που διατύπωσε ο αρμόδιος Υπουργός και ο Εισηγητής της πλειοψηφίας, σχετικά με την ανάγκη αποκατάστασης αδικιών σε βάρος υπαλλήλων του δημοσίου κλπ που απώλεσαν την εργασία τους, όπως καταγράφονται στα Πρακτικά Συνεδριάσεως της αρμόδιας Κοινοβουλευτικής Επιτροπής και της Ολομέλειας της Βουλής (4 & 5 Μαΐου 2015) (Γνωμ. ΝΣΚ 269/2015 η οποία έγινε αποδεκτή από τον τότε Υπουργό Υποδομών Μεταφορών και Δικτύων).

20. Περαιτέρω ειδικώς από το γεγονός ότι ο νομοθέτης δεν αρκείται στο να αποκλείσει από την επαναφορά όσους υπαλλήλους έχουν υποβάλει αίτηση συνταξιοδότησης αλλά προσαπαιτεί ως πρώτη προϋπόθεση, η λύση της σχέσης εργασίας να έχει προκύψει από παραίτηση του εργαζομένου, συνάγεται ότι ο νομοθέτης δεν απορρίπτει την επάνοδο στην εργασία και των συνταξιοδοτηθέντων που εμπíπτουν στην παράγ. 1 του άρθρου 14 και επιθυμεί ουσιαστικώς, δια της θεσπίσεως της προϋποθέσεως αυτής να αποκλείσει από το δικαίωμα επαναφοράς όσους οικειοθελώς, κατόπιν παραιτήσεως, επέλεξαν την συνταξιοδότηση και όχι όσους εξωθήθηκαν σε αυτή εξ αιτίας των νομοθετικών προβλέψεων που απομάκρυναν αυτούς υποχρεωτικώς από την εργασία τους. Η άποψη αυτή ενισχύεται και από το περιεχόμενο της αιτιολογικής έκθεσης του ν. 4325/2015 σχετικά με το κεφάλαιο 4 και ειδικώς του άρθρου 14 σχεδίου νόμου του όπου επιμένοντας

στην διατύπωση του νόμου επί λέξει διευκρινίζεται ότι: « ... στο εν λόγω άρθρο δεν εμπίπτουν υπάλληλοι, των οποίων η υπαλληλική σχέση λύθηκε κατόπιν υποβολής αίτησης παραίτησης και υποβολής αίτησης για συνταξιοδότηση».

21. Στην προκειμένη περίπτωση η πρώην ΙΔΑΧ υπάλληλος της Τ.Ε.Ο. Α.Ε. ανήκει στην κατηγορία υπαλλήλων της περ. ε' της παράγ. 1 του άρθρου 14, δηλαδή των υπαλλήλων οι οποίοι ανήκαν οργανικά σε νομικά πρόσωπα τα οποία καταργήθηκαν με τις διατάξεις του ν. 4250/2014 και η σχέση εργασίας τους λύθηκε αυτοδικαίως με την ισχύ του ν. 4250/2014 για τους οποίους προφανώς δεν υπήρχε ούτως ή άλλως πεδίο παραιτήσεως εν αντιθέσει προς τις λοιπές κατηγορίες υπαλλήλων της παραγράφου (α) του άρθρου 14 του ν. 4325/2015 που είχαν τεθεί σε διαθεσιμότητα, των οποίων οι σχέσεις με τις υπηρεσίες που ανήκαν οργανικά διακόπτονταν λειτουργικά με την θέση σε διαθεσιμότητα αλλά δεν έληγαν για όσο χρόνο διαρκούσε αυτή και συνεπώς ήταν δυνατό αλλά και αναγκαίο κατά το χρονικό αυτό διάστημα να προχωρήσουν σε οικειοθελή παραίτηση προκειμένου να συνταξιοδοτηθούν. Από την συνολική διατύπωση του άρθρου 14 και ιδίως της παραγράφου 2 δεν προκύπτει πρόθεση του νομοθέτη να διακρίνει ανάμεσα στις διαφορετικές περιπτώσεις εργαζομένων που υπάγονται στο κεφάλαιο τέσσερα και η εφαρμογή της εξαίρεσης της παράγ. 2 θα πρέπει να εφαρμοσθεί ενιαίως για όλους.

22. Εν όψει τω ανωτέρω, και εφόσον ο νόμος δεν διακρίνει, η κατά το ιστορικό συνταξιοδοτηθείσα πριν την επαναφορά της αλλά μετά την ισχύ του ν. 4325/2015 πρώην υπάλληλος της Τ.Ε.Ο. Α.Ε., είχε δικαίωμα επαναφοράς στην ενεργό υπηρεσία δεδομένου ότι, όπως προελέγχθη, η σχέση εργασίας της λύθηκε αυτοδικαίως με την ισχύ του ν. 4250/2014 και όχι κατόπιν παραιτήσεως όπως προβλέπεται στην παράγ. 2 του άρθρου 14 του ως άνω νόμου. Το δε δικαίωμα επαναφοράς υφίσταται ανεξαρτήτως από την αναστολή ή μη της καταβαλλομένης προς αυτή συντάξεως αφού ο νομοθέτης δεν έθεσε ρητώς τέτοια προϋπόθεση για την ενεργοποίηση του δικαιώματος επαναφοράς, ενώ παράλληλα με διατάξεις της συνταξιοδοτικής νομοθεσίας ρυθμίζονται ειδικώς τα συνταξιοδοτικά θέματα που ανακύπτουν μετά την επαναφορά στην εργασία, όπως αυτό του περιορισμού της καταβαλλόμενης σύνταξης για τους συνταξιούχους που επανέρχονται στην εργασία σε θέσεις της Γενικής Κυβέρνησης.

23. Περαιτέρω, εις ότι αφορά το δεύτερο σκέλος του ερωτήματος η πλήρης αναστολή ή συνέχιση καταβολής του 30% της συντάξεως θα πρέπει να κριθεί από

τον συνταξιοδοτικό φορέα κατ εφαρμογή των συνταξιοδοτικών διατάξεων που ρυθμίζουν το ζήτημα και δεν υφίσταται αρμοδιότητα της ερωτώσας υπηρεσίας ως προς το ζήτημα αυτό.

24. Κατά τη γνώμη όμως της μειοψηφίας, που απαρτίστηκε από τους, Αθηνά Αλεφάντη και Βασιλική Παπαθεοδώρου, Νομικούς Συμβούλους του Κράτους, ψήφοι δύο (2), κατά την αληθινή έννοια των διατάξεων του άρθρου 14 παράγ. 1 και 2 του ν. 4325/2015, αποκλείεται η επαναφορά στο Δημόσιο όσων είχαν καθ' οιονδήποτε τρόπο συνταξιοδοτηθεί, μετά την λύση της υπαλληλικής τους σχέσης και πριν την επαναφορά τους. Τούτο δε διότι, αφενός μεν ο νόμος στην παράγραφο 2 του άρθρου 14 (με την εξαίρεση της πρόβλεψης για οικειοθελή παραίτηση) δεν διακρίνει περαιτέρω, προκειμένου να προσδιορίσει τους μη έχοντες δικαίωμα επαναφοράς συνταξιούχους, μεταξύ εκείνων που έχουν λάβει οριστική σύνταξη, ενώ και από τελολογικής πλευράς μπορεί να συναχθεί ότι οι διατάξεις αυτές, αντικειμενικώς εκτιμώμενες, αποβλέπουν στη εξασφάλιση δια της επαναφοράς σε νέες θέσεις εργασίας μόνον εκείνων των υπαλλήλων που είτε τέθηκαν σε διαθεσιμότητα είτε χωρίς να περάσουν το στάδιο αυτό λύθηκε η εργασιακή σχέση τους με το Δημόσιο, με επακόλουθο την έκθεσή τους σε κίνδυνο επιβίωσης λόγω στέρησης των αποδοχών τους από την εργασία τους, σε ιδιαίτερα δύσκολη εποχή μεγάλης ανεργίας και δημοσιονομικής κρίσης για τη χώρα κατά τα γνωστά, και όχι και εκείνων που εξασφάλισαν δικαίωμα σύνταξης και δεν υπέστησαν προφανώς τις ίδιες δυσμενείς συνέπειες, εξαιτίας της λύσης της εργασιακής σχέσης τους.

25. Συνεπώς κατά την άποψη της ως άνω μειοψηφίας η υπάλληλος εμπίπτει στην εξαίρεση της παρ. 2 του άρθρου 14 και δεν δικαιούται να επανέλθει καθόσον είχε υποβάλει αίτηση για συνταξιοδότηση και η σύνταξή της χορηγήθηκε αναδρομικά από 18-12-2014 δηλαδή πριν την ισχύ του ν. 4325/15 την 11-5-2015 και πριν την επαναφορά της στην εργασία.

Απάντηση

26. Κατ' ακολουθία των προεκτεθέντων, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους (Τμήμα Γ') γνωμοδοτεί επί του τιθεμένου ερωτήματος κατά πλειοψηφία ως ακολούθως:

A. Στο πρώτο σκέλος του ερωτήματος ότι η πρώην υπάλληλος Ι.Δ.Α.Χ. της Τ.Ε.Ο. Α.Ε. ορθώς επανήλθε στην ενεργό υπηρεσία (και μάλιστα ανεξαρτήτως του χρόνου συνταξιοδότησεως της) καθόσον σε κάθε περίπτωση έλειπε η πρώτη

προϋπόθεση από τις τρεις που πρέπει να συντρέχουν σωρευτικώς για την εξαίρεσή της από το δικαίωμα επαναφοράς, κατ άρθρο 14 παράγ. 1 και 2 του ν. 4325/2015, δηλ. αυτή της υποβολής παραιτήσεως για την λύση της εργασιακής σχέσης. Περαιτέρω δε και ελλείπει σχετικής πρόβλεψης στο οικείο κεφάλαιο του ν. 4325/2015, για την επαναφορά δεν χρειάζεται να εξεταστεί η αναστολή ή μη της συντάξεως.

Β. Στο δεύτερο σκέλος του ερωτήματος ότι η πλήρης αναστολή ή ο περιορισμός της συντάξεως στο 30% αυτής κατά το χρονικό διάστημα που θα διαρκέσει η επαναφορά στην εργασία της συνταξιούχου, κρίνεται, κατ εφαρμογή των συνταξιοδοτικών διατάξεων που ρυθμίζουν το ζήτημα, αυθεντικά από τα αρμόδια όργανα του ασφαλιστικού φορέα και δεν υφίσταται αρμοδιότητα της ερωτώσας υπηρεσίας ως προς το ζήτημα αυτό.

Θεωρήθηκε

Αθήνα 5 Δεκεμβρίου 2017

Η Πρόεδρος

Βασιλική Δούσκα
Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Η Εισηγήτρια

Μαρία Δεληγιάννη
Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.